

Zweden 2014

In augustus 2013 op het einde van het toeristenweekend onder een Franse boom aan de oevers van de pas bevaren beek kregen onze twee gepensioneerde toeristen (Jos en Zjuul) een schitterend idee: zij stelden zich kandidaat om het weekend van 2014 in Zweden te organiseren. Onze zomerweekends duren normaal 3 dagen, eerste werk was dus om onze vrouwen te overtuigen: het Zweeds avontuur zou immers gespreid worden over 5 dagen. Voor dit avontuur werden ook niet-toeristen uitgenodigd en uiteindelijk waren we met 19

deelnemers: een grote groep en hiervoor moesten vele afspraken gemaakt worden.

De eerste contacten met onze man ter plaatse (Geert Iven, Neerpelts kanolid die in Zweden zijn toekomst uitbouwt) werden gelegd. Omdat alcohol in Zweden keiduur is, werd gevraagd aan Geert of hij aan één van zijn bezoeken aan Duitsland een paar bakjes bier kon inslaan. (dan moesten we daar al niet meer aan denken). Jos tuurde uren op de computer om onze vliegtuigtickets zo goedkoop mogelijk te boeken, parkeerplaatsen werden geboekt, 5 extra bagageplaatsen van 15 kg werden gereserveerd, Luc werd bij de organisatie betrokken (hij had immers al een Zweeds vaaravontuur achter de rug). Er werd gezocht naar botenverhuurders, massa's mails werden verstuurd, ontelbare telefoontjes gedaan, GPS routes werden uitgestippeld, kaart en kompas werden uit de kast gehaald.

Maandagavond 4 augustus kwamen alle deelnemers naar de club. Iedereen bracht zijn 4 kg extra bagage mee (slaapmat, slaapzak, bestek, vloeibare stoffen). We vlogen immers met Ryanair met enkel handbagage (10 kg). De vijf tassen werden gevuld en gewogen en over de auto's verdeeld. Er volgde een laatste briefing waar Wilfried werd aangesteld als chef van de catering. Stephan stelde voor om ter plaatse alle onkosten met zijn kredietkaart voor te schieten. Dat vond iedereen een geweldig idee: zo moest niemand ter plaatse Zweedse Kronen inwisselen. Als een echte boekhouder en een brave huisvader zorgde Stephan ervoor dat niemand iets te kort kwam. Er werd afgesproken om woensdag 6 augustus in de vroege ochtend (4u30) samen te komen, zodat we zeker onze vlucht van 9u30 niet zouden missen.

Er was er toch ene bij die moeilijk afscheid kon nemen van vrouw en kind... Dus rond 4u50 reden we naar de luchthaven van Charleroi. Alles verliep vlot, we geraakten door de douane, hier en daar werd iemand gefouilleerd en die slaapkop (waardoor we te laat vertrokken) was vergeten dat er geen drinken in zijn handbagage mocht. Zijn flesje cola en chocomelk kieperde hij dan maar in de vuilniszak.

Rond 11u30 stond Geert ons op te wachten aan de luchthaven van Nyköping. De officiële naam van de luchthaven is Stockholm-Skavsta, maar Stockholm ligt toch ongeveer 100 km van Nyköping.

Nu was het wachten op de bus die ons naar het centrum van Nyköping zou brengen. Daar reserveerde Geert een restaurantje waar we lekker, niet te duur én snel konden eten. Hier konden we ook voorlopig de laatste keer naar een luxe-toilet. Waar en hoe we onze grote boodschap konden achterlaten, zou ons leven de komende dagen beheersen.

Na het eten ging de catering aan het werk: eten en drinken inslaan voor onze eerste tweedaagse tocht. Ondertussen konden de anderen Nyköping bezichtigen. Rond 3 uur stond de taxibus ons op te wachten voor onze transfer naar Akersstyckebruk. We trokken ongeveer 80 km landinwaarts en daar lagen 5 K2's, 4 C2's en 1 K1 voor ons klaar voor onze

merentocht. Toen we al onze bagage uitgeladen hadden, kwamen we al snel tot de conclusie

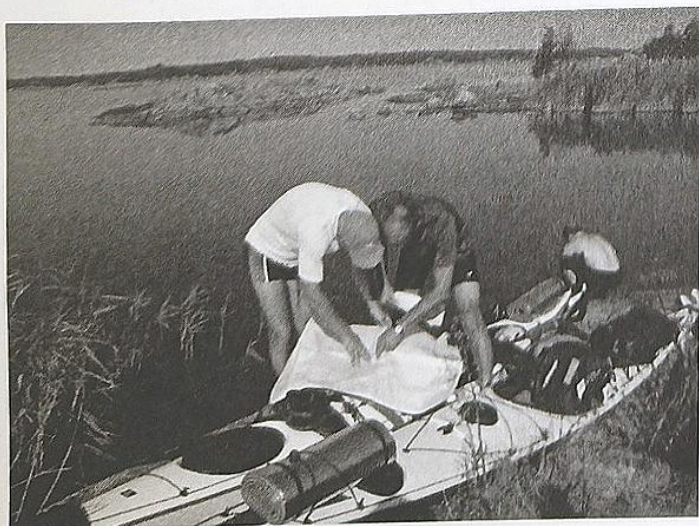
dat we veel plaats tekort hadden. Er werd wijselijk besloten om een extra C2 te huren die we gebruikten als bagageboot. De verhuurder legde het traject uit en wees ons erop dat we een drietal keren moesten overdragen. (het langste overdraagpunt was 300 meter) Daarvoor waren speciale wieltes ontworpen die we onder onze boten moesten vastmaken. Ook Geert zijn vrouwtje was erbij, want er moest ook nog een auto in Gnesta geraken (om voedsel in te slaan)

Rond vijf uur werd de start gegeven. Jos zijn GPS werd geactiveerd en we paddelden ongeveer 7 km tot aan een koeienweide. De vlaatjes werden opgeruimd en er was goed nieuws : er was een toilet (denk ongeveer 50 jaar terug : een plank met een gat) én een vuurplaats. De tenten werden opgezet en we kregen lekkere parmaham met meloen voorgeschoteld. 's Avonds werd er nog een pintje bier gedronken, maar (bijna) iedereen dook op tijd in de slaapzak, want Jos zou ons om 6u30 wekken voor het vervolg van onze tocht. Het was warm in de tent en Paul S lag vlug buiten en rond 2u even snel terug binnen toen hij regendruppels voelde. Het regende onafgebroken en niemand had zin om uit zijn nestje te komen. Gelukkig verminderde de regen en tegen 7u konden we opstaan. Het ontbijt bestond uit spek en eieren, die energie hadden we nodig want er stond 19 km op het programma tot in Gnesta, onze eindbestemming.

In Gnesta had Geert weer een lekker restaurant met zicht op het meer én met toilet gereserveerd. Vanuit Gnesta maakten we een transfer met de bus van 30 km naar de bekende badplaats Trosa. Het is een mooi plekje dat vaak gebruikt wordt als decor in Zweedse films.

In Trosa lagen 3 eenzitters én 8 tweezitters (zeekajaks) met het nodige materiaal klaar. Gelukkig hadden we nu degelijk materiaal met heel veel opbergruimte. Deze keer zouden we geen problemen hebben om alles te vervoeren. De catering ging naar de winkel om voedsel op te slaan voor onze 3 daagse tocht.

Rond vijf uur gingen we de zee op en we paddelden ongeveer 8 km. Het zoeken van een geschikt eilandje was niet zo gemakkelijk en moest aan heel wat criteria voldoen: onbewoond, zicht op zee, uit de wind, in de zon, plaats om een tentenkamp te bouwen én als het kan een toilet. Jammer genoeg was het laatste niet te vinden. Het was bijna 8 uur toen we aanmeerden, boten aan wal, omkleden, tenten opzetten en rond half tien konden we aan onze Ravioli beginnen. Geen toilet, dus elk kakje moest in een zakje en mee vervoerd worden tot we ergens vuilnis konden lossen. Want één ding is zeker: Zweden zijn propere mensen en overal wordt alles netjes opgeruimd.

Na het eten keken we samen nog naar een schitterende zonsondergang en bij een redelijk fris pintje werd er genoten van het prachtige uitzicht met de vele eilandjes in de buurt. De volgende morgen was het al vroeg lekker warm en we namen een lekkere douche ('t is te zeggen in het zilte zeewater).

Alles opruimen en we waren weer klaar voor onze volgende tocht. Er stond ongeveer 22 km op ons te wachten. We stonden verbaasd van de prachtige natuur, we hadden voldoende proviand en de zon was onze

bondgenoot. Lekker zwemmen en paddelen. Dat was nog niet alles : we moesten water inslaan, daarvoor werd er een klein ommetje gemaakt langs het Stendörrens natuurreservaat. Maar waar water is, is ook een vuilniscontainer én een toilet. We maakten soep klaar én als kers op de taart trakteerden we ons zelf op een heerlijk ijsje.

Onze buikjes waren een beetje gevuld, verder varen en deze keer op tijd beginnen te zoeken naar een onbewoond eilandje om te overnachten. Gelukkig vonden we dat vlug én er was weer een toilet (plank met gat) en vuurplaats.

Er stond redelijk wat wind in de branding en sommigen wilden nog de zee op. Ze waren zo enthousiast dat ze kaart en kompas vergaten en daardoor duurde het toch langer dan gepland vooraleer ze het eiland terugvonden. Op het menu stond puree en worst. Deze avond werd er heel goed verbroederd en de biervoorraad minderde. Er werd veel gelachen (o.a. met een Sinterklaasact, meer uitleg bij Wilfried en Stephan), Paul H. zijn Limburggevoel kwam boven, hij wandelde naar een rots voor zijn zangserenade boven de zee. Jammer genoeg had hij 's nachts minder oriëntatievermogen want hij kon zijn tent niet meer vinden. Hij wandelde een keer of vier rond het eiland, vond wel de boten, maar geen tent en besloot dan wijselijk om bij de boten onder de blote hemel te overnachten.

Toen de volgende ochtend een rol toiletpapier van de kant de zee in rolde, kwam er grote paniek. De overige rollen werden geteld en Stephan engageerde zich als verdeler. Er werden 19 (propere) kakzakjes klaargelegd en Stephan begon per 3 velletjes te verdelen tot al het papier op was en zo kreeg iedereen 9 velletjes. Er werd (groen) gelachen, maar één mol lachte het hardst, want hij had nog een zestal rollen in zijn boot verstopt!

Deze dag paddelden we eerst langs het natuurreservaat voor onze watervoorraad en afval en daarna begonnen we aan onze tocht van 23 km. We hadden nog voldoende soep in voorraad voor onze picknick en er was weer goed nieuws want we kwamen in de buurt van het haventje Svardsklova waar weer een toilet én een ijsje op ons lag te wachten.

Onze laatste overnachting vonden we op een grote weide. Er was redelijk veel wind, dus voor de eerste keer moesten we onze tenten vastmaken met piketten. Op het menu stond spaghetti carbonara met Zweedse balletjes. Het laatste bier werd soldaat gemaakt en iedereen dook op tijd zijn tentje in. Wilfried wou deze nacht buiten slapen, maar ook deze nacht kregen we wat regen over onze tentjes.

Het laatste ontbijt werd opgepeuzeld, deze dag stond er naast de 6 km paddelen ook nog een 'voorzitters'-verkiezing op het programma. De laatste dag van het weekend wordt er gekozen voor de nieuwe 'voorzitter'. De voorzitter der toeristen geniet van een bijzonder statuut : hij is voorzitter tot zijn pensioen, wordt elk jaar opnieuw gekozen, maar er moet ook een tegenkandidaat zijn die op voorhand weet dat hij niet kan gekozen worden (dit lijkt op dictatuur, maar is het niet). Twee kandidaten : Danny en Wilfried. Uitslag al voor de stemming bekend....

Rond 11 u zagen we de finishtoren van de wedstrijd baan te Nyköping. Moe maar fier dat we in totaal 85 km paddelden, legden we aan. Er was nog wat werk te doen: boten proper maken, helpen laden, bagage klaar maken en dan eindelijk nog eens douchestrallen over je lichaam laten lopen. Heerlijk! Daarna lekker eten in het restaurantje én een luxe-toilet. Geert zijn auto moest nog gehaald worden in Trosa, de anderen maakten een wandelingetje in Nyköping. Als afsluiter kregen we nog een ijsje.

Tegen 3 uur namen we de bus naar de luchthaven. Paul S en Danny moesten hun schoenen uitdoen, hier en daar werd er gefouilleerd én een paar sloddervossen waren scheerzeep of een flesje water uit de handbagage vergeten te nemen. Iedereen mocht mee op het vliegtuig dat om 18u opsteeg richting Charleroi. We landden rond 20u. Alles ging vlot, tot we in de buurt van de luchthaven een frituurtje zagen. Het duurde bijna anderhalf uur om 17 frieten met een lange te bakken, waardoor we veel vertraging opliepen en dit frituurtje op de zwarte lijst belandt.

Tegen half één was iedereen thuis. Het was een prachtige belevenis 'once in a lifetime'. En ook de organisatoren voor volgend jaar zijn bekend : Wilfried en Luc gaan ons een 'blind-date-weekend' bezorgen.

We waren met 19, hebben ons ongelooflijk goed geamuseerd. Hopelijk hebben onze niet-toeristen nu ook de smaak te pakken en zien we veel volk op één van onze volgende tochten. Tot dan!

-----ooooooooooooOOOOOoooooooooooo-----